

рили въ П-гъ противъ мене, защото съмъ искалъ да си ходя и защото съмъ писалъ писмо даже на Свирчо. Всичко това е направено, спорѣдъ мои собствени предпазювания и то си произвело дѣйствието: днесъ Горановъ не искаше нето да ме погледне и даже по единъ незначителенъ поводъ безгласно измърморя съ уснитѣ си една попържня. А К. Поповъ ми казва, че Герановъ рѣкалъ, какъ Х. Ивановъ расправялъ за Мусевича че има работа у Слав. Комитетъ и че съ него нѣмалъ случай да се разговорн. Пъкъ Хр. Ивановъ ми досказа, че и той мислялъ да си ходи, но като се отворели, паракоситѣ по Дунавътъ. Отъ това може да се сѣди, че въ П-гъ сѣ му одобрили предложението. Вѣроятно е щото Бахчевановъ и Поповъ, а може и други, да тъкмятъ съ Иванова нѣкое вѣстание. Впрочемъ то е тѣхна работа. Азъ, като че се увѣравамъ, какъ и на Христа горѣ не е нищо казано относительно нашето дѣло. Въ всѣки случай, добръ ще бѣде да се видя съ Христа на-самъ и може да позагатнахъ или пъкъ той да направи това. Впрочемъ за мене е все едно. Сега се събщамъ, гдѣто Кривцовъ ми е казвалъ че ще бѣде добръ да взема въ съобщничество и Бахчеванова, понеже изнаеъло да се скомбиниравли дѣйствиата ни.

Да направя сега единъ кратъкъ прѣгледъ на постигнатитѣ по прѣдприетото дѣло резултати:

Днесъ се навършватъ 20 дена, отъ какъ предприехъ да пиша дневникътъ си.

На 25 м. Януарий нѣмахме нищо. Само имаше единъ Мусевичъ и едно залудо дадено мое писмо до Аристова, т. е. едно мое условно рѣшение за да пожертвовамъ себе си.

Отъ тогава спечелихъ.

- 1) Самаго себе си, съзнателно и окончателно.
- 2) Още трима другари, вѣрвамъ предадени сѣщо тѣй съзнателно и окончателно на дѣлото.
- 3) Поустроиохме се по-между си и пратихме делегатъ, да дѣйствова лично въ П-гъ.
- 4) Уталожихъ работата съ вѣхтитѣ и «условни» другари: Тодорова и Драганова.
- 5) Сѣщо тѣй ж уталожихъ и съ Алексия Антова.